

Konkrečiai, Komisija pirmiausia pastebi, kad Italijoje visi nacionalinės medicinos sistemos gydytojai pagal teisės aktus ir nacionalines kolektyvines sutartis oficialiai priskiriami „vadovų“ kategorijai, kuri nesinaudoja su vadovaujančiais postais susijusiomis prerogatyvomis arba tam tikra autonomija dėl darbo laiko tvarkaraščio. Antra, Italijos institucijos negalėjo įrodyti, kad nacionalinės sveikatos sistemos medicinos darbuotojai, kuriems neužtikrinta teisė į 11 valandų nepertraukiamo kasdienio poilsio laiką, iš karto po darbo laiko turėjo bent pakankamai nepertraukiamo lygiaverčio kompensuojamo poilsio laiko.

(¹) 2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/88/EB dėl tam tikrų darbo laiko organizavimo aspektų (OL L 299, p. 9; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 4 t., p. 381).

2014 m. kovo 18 d. Fővárosi Törvényszék (Vengrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Iron & Smith Kft./Unilever NV

(Byla C-125/14)

(2014/C 175/28)

Proceso kalba: vengrų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Fővárosi Törvényszék

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Iron & Smith Kft.

Kita proceso šalis: Unilever NV

Prejudiciniai klausimai

1. Ar siekiant įrodyti Bendrijos prekių ženklo gerą vardą, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2008/95/EB (¹) valstybių narių teisės aktams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (toliau – direktyva) 4 straipsnio 3 dalį, pakanka, kad tas prekių ženklas turėtų gerą vardą vienoje valstybėje narėje ir tais atvejais, kai remiantis šiuo pagrindu protestas dėl nacionalinio prekių ženklo paraiškos pareikštas kitoje valstybėje narėje, nei ši valstybė?
2. Ar nagrinėjant Bendrijos prekių ženklo gerą vardą ir tuo tikslu taikant teritorinius kriterijus, galima vadovautis principais, kuriuos Europos Sąjungos Teisingumo Teismas nustatė dėl Bendrijos prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų?
3. Ar tuo atveju, kai ankstesnio Bendrijos prekių ženklo savininkas įrodo savo prekių ženklo gerą vardą šalyse, kurios apima didžiąją dalį Europos Sąjungos teritorijos, išskyrus valstybę narę, kurioje pateikta nacionalinio prekių ženklo paraiška, galima į tai neatsižvelgiant iš jo pareikalauti pateikti įtikinamą įrodymų, susijusių ir su šia valstybe narę?
4. Jeigu į trečiąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai, ar, žinoma, atsižvelgiant į vidaus rinkos ypatumus, gali nutikti taip, kad didžiojoje Europos Sąjungos teritorijos dalyje intensyviai naudotas prekių ženklas gali būti nežinomas atitinkamai nacionalinei visuomenei ir kad dėl šios priežasties gali būti neįvykdyta antra būtina sąlyga direktyvos 4 straipsnio 3 dalyje numatytam atsisakymo įregistruoti pagrindui patvirtinti, t. y. nekiltų pavojus, jog naudojant nacionalinį prekių ženklą būtų galima nepagrįstai gauti naudos iš ankstesnio prekių ženklo skiriamojo požymio ar gero vardo, arba padaryti kitokios žalos? Jei toks pavojus kiltų, kokias aplinkybes turi įrodyti Bendrijos prekių ženklo savininkas, kad minėta sąlyga būtų įvykdyta?

(¹) 2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/95/EB valstybių narių teisės aktams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (kodifikuota redakcija) (OL L 299, p. 25).